

Update

01

03

04

02

04 Equilibrium

Text Rebecca Vickers
Photos courtesy of Sanitas Studio

Busan — “And if they fall, they will rise up again, like a tumbler doll.”

Sanitas Pradittasnee of Sanitas Studio, a landscape and architecture studio based in Bangkok that merges fine art and landscape architecture into a social context through various works including site-specific installations, sculptural works and landscape architecture projects, describes the studio’s recent work, ‘Equilibrium,’ at the Busan Sea Art Festival as a means of visually, and physically, depicting the continuous rise and fall of two-principles that are in perfect balance.

At first glance, the installation looks static, a series of sculptural forms placed upon the shores of Songdo Beach, South Korea. The forms are covered in attractive patterning reminiscent of Korean pottery, further aiding in their reading as solid, immovable, if not breakable forms. However, upon further exploration, one finds that the structures are welcoming of interaction and receptive to principles of play. The public is welcome to push and pull, react and act, alongside the work in a rendition of give and take or cause and effect play not far removed from that of a childhood game.

Sanitas described that, while “the movement of the tumbler doll represents the dynamic balance and the joy of beach activity, it further reflects the story and historical layers of Songdo Beach.” The work was developed through research into both the cultural and physical aspects of the area, and designed in a manner aimed at “provoking both people’s consciousness and, at the same time, referencing the site and local community.”

Any thoughtful expression of public art should

speak in a language capable of resonating with those whose space it shares, while further providing room for conversation to be elaborated upon. Equilibrium utilizes imagery that “is familiar with the local people” as a means of drawing them in and instigating dialog. “It is difficult to understand the Korean culture without understanding Korean pottery,” describes Sanitas. “The form and patterning of Equilibrium references the Koryo Dynasty, a prosperous period in Korea. This period marked the increase of knowledge and technology of the time. The installation also marks the history of migration in Busan through a group of pottery pieces standing on the historical beach acting as a means of remembering the stories of the people.” Through the use of this visual language, viewers are “drawn in by past experiences but surprised by the new interpretation” of the form.

Equilibrium takes on a push and pull approach that answers when one asks, and speaks when one listens – allowing for the tumbler forms to meet us halfway conceptually, and physically, while illustrating notions of play between “formal and playfulness, fragile and unbreakable, heritage and contemporary, static and dynamic” as well as emphasizing the seamless boundaries that can be sewn between place, people and art.

Equilibrium stood upon the shores of Songdo Beach during the Busan Sea Art Festival from Sept 14–Oct 13, 2013, a celebration of the 100th anniversary of the opening of the Songdo Beach under the theme ‘With Songdo: Remembrance, Marks, People.’

 Sanitas Studio
sanitasstudio.wordpress.com

01-02 กลุ่มประติมากรรม ‘ล้มลุก’ ทำจากพีวีซีพาล์มที่ดูเหมือนเครื่องปั้นดินเผาขนาดยักษ์บนชายหาด มีภูมิทัศน์ของเมืองปูซานเป็นฉากหลัง
03 ความสำเร็จในระดับหนึ่งของ Equilibrium ในการสร้างปฏิสัมพันธ์และดึงดูดผู้คนไม่จำกัดเพศและวัยให้มีส่วนร่วมกับงานศิลปะ
04 นักและต้นสนถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพและหาดชอนโด

ปูซาน — ‘ล้มลุกแล้วมันก็ลุกขึ้นได้ใหม่ เหมือนตุ๊กตาล้มลุก’ สนิทศัน ประติมากรที่ศูนย์ พุดถึงงานล่าสุดของสนิทศันสตูดิโอ ชื่อ Equilibrium ที่แสดงใน Busan Sea Art Festival ที่เกาหลีใต้ในเดือนกันยายนถึงตุลาคมที่ผ่านมา ผลงานนี้ต้องการสื่อถึงการขึ้นและลงของสิ่งสองสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาอย่างสมดุล โดยใช้องค์ประกอบทางสายตาและการสัมผัส

มองดูเผินๆ งานศิลปะจัดวางชุดนี้ดูเหมือนจะเป็นอะไรที่อยู่นิ่งไม่มีการเคลื่อนไหว เหมือนประติมากรรมหลายๆ ชิ้นวางอยู่บนชายหาดชอนโดในเมืองปูซาน มีแพทเทิร์นภายนอกที่ทำให้เรานึกถึงเครื่องปั้นดินเผาของเกาหลี แต่ถ้าเข้าไปดูใกล้ๆ เราจะเห็นว่ามันกลายเป็นงานที่ชวนให้ผู้คนเข้าไปจับต้อง สัมผัส และเล่นกับมัน เหมือนกับของเล่นที่ทำให้เรานึกถึงสมัยเด็กว่า “เราต้องการให้การเคลื่อนไหวไปมาของมันสื่อถึงความสมดุล มันยังสะท้อนเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์ของชายหาดชอนโดและของเกาหลีด้วย” สนิทศันพุดถึงแนวความคิดของงาน “เราทำรีเสิร์ช ทั้งเรื่องของมิติทางวัฒนธรรมและทางกายภาพของพื้นที่ งานศิลปะที่ออกมาชิ้นนั้น นอกจากต้องการกระตุ้นการรับรู้ของผู้คนแล้ว ยังพยายามอ้างอิงถึงเรื่องราวของที่ตั้งและชุมชนท้องถิ่นที่ไปด้วย”

งานศิลปะสาธารณะหรือ public art ที่ติดตั้งควรจะสื่อสารด้วยภาษาที่สามารถเข้าถึงผู้ชมงานนั้นๆ ได้และสะท้อนถึงพื้นที่ที่งานนั้นอยู่ ในขณะเดียวกันก็เปิดพื้นที่ให้เกิดการสนทนาขึ้น ในงานชุดนี้สนิทศันใช้ภาษาที่เป็นที่คุ้นเคยของคนท้องถิ่น ในการสร้างแรงดึงดูดให้คนเข้ามาสัมผัสสัมพันธ์กับงานศิลปะ และสร้างบทสนทนาให้เกิดขึ้น ‘มันเป็นการยากที่จะเข้าใจวัฒนธรรมของเกาหลี โดยที่ไม่ได้ทำความเข้าใจงานเครื่องปั้นดินเผาของที่นี่ งานชุด Equilibrium อ้างอิงถึงยุคสมัยราชวงศ์ Koryo ซึ่งเป็นยุคที่เจริญรุ่งเรืองของเกาหลี ที่เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านความรู้และศิลปะวิทยาการต่างๆ งานชุดนี้ยังต้องการสื่อประวัติศาสตร์ของการอพยพในปูซาน โดยผ่านการอ้างอิงองค์ประกอบของเครื่องปั้นดินเผามากมายหลายชิ้นบนชายหาด ที่จะทำให้ผู้คนระลึกถึงเรื่องราวในประวัติศาสตร์ “จากการศึกษาของเราในเรื่องของระบบความเชื่อและสัญลักษณ์ต่างๆ ของวัฒนธรรมเกาหลี ทำให้เราเลือกใช้กันเพื่อสื่อถึงสันติภาพและใช้ต้นสนเพื่อสื่อถึงต้นไม้ท้องถิ่นของชายหาดชอนโดทั้งสองสิ่งนี้นำมาจัดรวมกันในแพทเทิร์นรูปวงกลม เพื่อช่วยดึงดูดคนให้หันมาฟังเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์ ในขณะเดียวกันก็สร้างเซอร์ไพรส์ให้กับคนดูจากการตีความใหม่ๆ เมื่อเห็นฟอร์มของมัน”

แนวคิดของ Equilibrium คือเรื่องของ การรับและการส่ง เรื่องของการมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกัน เมื่อมีผู้ถามก็มีผู้ตอบ เมื่อมีผู้พูดก็มีผู้ฟัง ทำให้งานที่เหมือนตุ๊กตาล้มลุกนี้อยู่ตรงกลางระหว่างรูปธรรมและนามธรรม ในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงความคิดที่ตรงข้ามกันระหว่างความจริงจังกับความสนุกสนาน ความเปราะบางกับความแข็งแกร่ง ความเก่ากับความใหม่ อดีตกับปัจจุบัน ความหยุดนิ่งกับความเคลื่อนไหว แล้วทำให้เราเห็นได้อย่างชัดเจนถึงขอบเขตที่ไม่สิ้นสุดซึ่งสามารถเรียกร้อยและเชื่อมโยงพื้นที่ ผู้คน และศิลปะเข้าด้วยกัน